

**Opinia Europejskiego Komitetu Regionów – W kierunku strukturalnego włączenia miast i regionów
w Konferencję Stron UNFCCC – COP27**

(2022/C 498/06)

Sprawozdawczyni: Alison GILLILAND (IE/PES), członkini rady miasta Dublin

Dokument źródłowy: Opinia perspektywiczna

ZALECENIA POLITYCZNE

EUROPEJSKI KOMITET REGIONÓW (KR),

Zapewnienie pilnej, zakrojonej na szeroką skalę reakcji na kryzys klimatyczny poprzez skuteczne połączenie środków adaptacyjnych i łagodzących w działaniach wielopoziomowych

1. Jest głęboko zaniepokojony ustaleniami szóstego sprawozdania oceniającego Międzyrządowego Zespołu ds. Zmian Klimatu (IPCC), w którym podkreślono, że zagrożenia klimatyczne w znacznym stopniu uszkodziły ekosystemy na całym świecie, a także potwierdzono, że wiele skutków zmiany klimatu jest już nieodwracalnych. Odnotowuje dowody zawarte w sprawozdaniu, w którym podkreślono, że obecne środki przystosowania się do zmiany klimatu są często nieskuteczne z powodu niewystarczającego finansowania i słabego planowania, czemu można zaradzić poprzez bardziej inkluzywna zarządzanie.
2. Podkreśla, że w sprawozdaniach IPCC uznaje się władze lokalne i regionalne za kluczowe podmioty w procesie dostarczania rozwiązań adaptacyjnych i łagodzących. Ponownie zwraca uwagę, że władze lokalne i regionalne odpowiadają za wdrożenie 70 % działań służących złagodzeniu zmiany klimatu i 90 % działań polegających na dostosowaniu się do jej skutków⁽¹⁾. Podkreśla, że rozwiązania muszą być dostarczane przez władze lokalne i regionalne i we współpracy z nimi, w bezpośredniej reakcji na zagrożenia związane ze zmianą klimatu mające wpływ na wieś, miasteczka, miasta i ich szersze regiony, gdyż wszystkie one mają własny, szczególny kontekst klimatyczny. Podkreśla, że ponad miliard ludzi na nisko położonych gruntach zabudowanych stoi w obliczu takich zagrożeń jak podnoszenie się poziomu mórz i oceanów, osuwanie się wybrzeży czy powodzie w czasie przypływów, a 350 milionów mieszkańców miast na całym świecie żyje w obliczu zagrożenia niedoborem wody.
3. Przypomina w tym kontekście porozumienie COP26 o kontynuowaniu wysiłków na rzecz ograniczenia wzrostu temperatury do 1,5 °C w stosunku do poziomu sprzed epoki przemysłowej⁽²⁾ i wzywa do szybszego wdrażania działań w dziedzinie klimatu oraz do zwiększenia wsparcia finansowego i wytycznych dla władz lokalnych i regionalnych.
4. Ponownie wzywa Ramową konwencję Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu (UNFCCC) do partnerskiej współpracy z Konwencją ONZ o różnorodności biologicznej (CBD) i Programem Narodów Zjednoczonych ds. Rozwoju (UNDP) na rzecz spójnych ram neutralności klimatycznej i odporności na zmianę klimatu, ochrony bioróżnorodności i zrównoważonego rozwoju, przy jednoczesnym unikaniu powielania strategii. Z zadowoleniem przyjmuje deklarację z Edynburga w sprawie globalnych ram różnorodności biologicznej na okres po 2020 roku⁽³⁾, która stanowi przykład inkluzywnego podejścia obejmującego całą administrację rządową.
5. Przypomina rolę lidera, jaką UE odgrywa poprzez działania w ramach Europejskiego Zielonego Ładu, aby stać się pierwszym kontynentem neutralnym klimatycznie. Podkreśla znaczenie wzmocnienia wysiłków UE na rzecz skutecznego osiągnięcia neutralności klimatycznej do 2050 r., przy jednoczesnym systematycznym wdrażaniu zasady „nie szkodzić” i dążeniu do uniknięcia uzależnienia od technologii wysokoemisyjnych i ucieczki emisji. Z zadowoleniem przyjmuje kierunek wytyczony przez Europejskie prawo o klimacie i pakiet „Gotowi na 55”, a także ukierunkowane inicjatywy, takie

⁽¹⁾ Rezolucja Europejskiego Komitetu Regionów „Zielony Ład w partnerstwie z władzami lokalnymi i regionalnymi” (Dz.U. C 79 z 10.3.2020, s. 1).

⁽²⁾ Pakt klimatyczny z Glasgow, pkt 15.

⁽³⁾ Deklaracja z Edynburga w sprawie globalnych ram różnorodności biologicznej na okres po 2020 roku.

jak unijna misja w zakresie przystosowania się do zmiany klimatu oraz misja w zakresie neutralnych dla klimatu i inteligentnych miast. Wskazuje, że należy wziąć pod uwagę bieżący kryzys geopolityczny i jego skutki gospodarcze, wzmocnić wsparcie, a jednocześnie dalej zmierzać w wyżej wspomnianym kierunku. Podkreśla znaczenie wyeliminowania ubóstwa energetycznego i zajęcia się konsekwencjami społecznymi przejścia na czystą energię zwłaszcza w regionach wysoce zależnych od paliw kopalnych, gdy realizowane są plany w dziedzinie klimatu i opracowywane długoterminowe rozwiązania dotyczące niezależności energetycznej.

6. Podkreśla, że celem, jakim jest światowe bezpieczeństwo energetyczne, nie należy traktować jako alternatywy dla porozumienia paryskiego, i wzywa strony do przyspieszenia przejścia na system energetyczny w pełni zasilany energią odnawialną i do promowania niezależności energetycznej. Z zadowoleniem przyjmuje zawartą w planie REPowerEU reakcję na zakłócenia na światowym rynku energii spowodowane nielegalną inwazją Rosji na Ukrainę, jako wyraźny sygnał, że działania w dziedzinie klimatu można i trzeba przyspieszyć. Podkreśla, że władze lokalne i regionalne są najlepiej przygotowane do wspierania sprawiedliwej, inkluzywnej i zrównoważonej transformacji poprzez wdrażanie środków wspierających szczególnie wrażliwe grupy społeczne dotknięte ubóstwem energetycznym i związanym z mobilnością, tworzenie partnerstw w celu aktywizacji sektora biznesu i społeczeństwa obywatelskiego oraz poprzez opracowywanie innowacyjnych i zdecentralizowanych rozwiązań, które znacznie zwiększają bezpieczeństwo dostaw, przy jednoczesnym zmniejszeniu strat w przesyłce i obniżeniu emisji.

Zwiększanie ambitnych celów klimatycznych UE w oparciu o skuteczne wielopoziomowe sprawowanie rządów

7. Podkreśla, że w pakcie klimatycznym z Glasgow kładzie się nacisk na „pilną potrzebę wielopoziomowych działań opartych na współpracy”⁽⁴⁾ oraz formalnie „uznaje się ważną rolę zainteresowanych stron niebędących stronami konwencji, w tym społeczeństwa obywatelskiego, ludności rdzennej, społeczności lokalnych, młodzieży, dzieci, władz lokalnych i regionalnych w przyczynianiu się do postępów w osiąganiu celów porozumienia paryskiego⁽⁵⁾”. Zwraca zatem uwagę, że powodzenie Europejskiego Zielonego Ładu i porozumienia paryskiego zależy od skutecznego zaangażowania wszystkich szczebli sprawowania władzy.

8. Wyraża gotowość do współpracy z instytucjami UE nad spójną strategią operacyjną, która zostanie opracowana przed COP27. Podkreśla otwartość i chęć prowadzenia skutecznych, regularnych konsultacji i współpracy zarówno na etapie przygotowań, jak i podczas negocjacji.

9. Wzywa Komisję Europejską do zwiększenia widoczności władz lokalnych i regionalnych na COP27 poprzez wyeksponowanie unijnych działań na rzecz klimatu na szczeblu niższym niż krajowy w programie pawilonu UE i w wydarzeniach towarzyszących, we współpracy z KR-em.

10. Uznaje znaczenie, jakie ma to, by rządy krajowe zaangażowały się w realizację celów paryskich i celów z Glasgow oraz rolę, jaką odgrywają we wspieraniu władz lokalnych i regionalnych. Wzywa Radę Unii Europejskiej, by w swych konkluzjach w sprawie przygotowań do COP27 formalnie uznała kluczową rolę władz szczebla niższego niż krajowy w przyspieszeniu sprawiedliwej transformacji klimatycznej i w dostosowaniu jej do lokalnych i regionalnych potrzeb. Zachęca czeską prezydentkę Rady UE do nawiązania dialogu z miastami i regionami za pośrednictwem KR-u.

11. Z zadowoleniem przyjmuje uznanie roli władz szczebla niższego niż krajowy w rezolucji Parlamentu Europejskiego w sprawie COP26 i zachęca Parlament Europejski do dalszego wzmocnienia tego przesłania w rezolucji w sprawie COP27. Podkreśla znaczenie silnej koordynacji działań delegacji Parlamentu Europejskiego i delegacji KR-u na COP27 i apeluje o wspólne przygotowania tych delegacji.

12. Wzywa Komisję Europejską, prezydentkę czeską i Parlament Europejski do zdecydowanego poparcia organizacji pierwszego spotkania ministrów ds. mieszkalnictwa i rozwoju obszarów miejskich w ramach COP UNFCCC, poświęconego miastom i zmianie klimatu, z zadowoleniem przyjmując decyzję Rady Zarządzającej Programu Narodów Zjednoczonych ds. Osiedli Ludzkich⁽⁶⁾.

⁽⁴⁾ Pakt klimatyczny z Glasgow, preambuła, motyw dziewiąty.

⁽⁵⁾ Pakt klimatyczny z Glasgow, pkt 55.

⁽⁶⁾ <https://unhabitat.org/sites/default/files/2022/04/hsp-eb-2022-crp2-rev.3.pdf>

Przejsie od uznania roli wladz lokalnych i regionalnych do skutecznego wdrozenia dzialan wielopoziomowych

13. Przyznaje, że choć w pakcie klimatycznym z Glasgow nie zdołano uchwycić pilności ani skali potrzebnych działań, udało się rozpocząć drugą fazę porozumienia paryskiego, zamykając wszystkie nierozstrzygnięte kwestie w pakiecie paryskim⁽⁷⁾. Pozostaje jednak głęboko zaniepokojony faktem, że przedstawione obecnie ustalone na poziomie krajowym wkłady prowadzą świat drogą ku wzrostowi temperatury o 2,5 °C.

14. Ponawia apele zawarte w sprawozdaniu końcowym Konferencji w sprawie przyszłości Europy o szybsze wdrażanie transformacji ekologicznej. W dalszym ciągu żywi obawy o przystępność cenową energii dla konsumentów i przedsiębiorstw, zwłaszcza w świetle trwającego kryzysu. Przypominając ustalenia sprawozdania Komisji Europejskiej dotyczącego prognozy z 2022 r., podkreśla potrzebę ochrony grup i terytoriów w trudnej sytuacji przed wszelkimi niepożądanymi ujemnymi skutkami transformacji energetycznej.

15. Podkreśla, że skala niezbędnych działań wymaga zintegrowanej polityki na różnych szczeblach i rozwiązań międzysektorowych. Akcentuje zatem potrzebę formalnego uznania roli władz lokalnych i regionalnych w przeciwdziałaniu zmianie klimatu. Podkreśla, że należy ułatwić skuteczny i systematyczny udział władz lokalnych i regionalnych zarówno na etapie przygotowań, jak i podczas negocjacji.

16. Kładzie nacisk na rolę KR-u jako instytucjonalnego przedstawiciela ponad miliona przywódców lokalnych i regionalnych oraz sieci mniejszych sieci. Podkreśla swoją wyjątkową pozycję jako siły napędowej realizacji działań na rzecz klimatu na szczeblu lokalnym oraz gotowość do współpracy i partnerstwa z instytucjami europejskimi i stronami porozumienia paryskiego na rzecz dalszej wielopoziomowej współpracy na drodze do COP27 i później.

17. Podkreśla znaczenie inicjatywy Under2 Coalition (U2C) jako pierwszego światowego porozumienia w sprawie klimatu dla władz poziomu niższego niż krajowy, zawartego w okresie poprzedzającym porozumienie paryskie. Zwraca uwagę na zaktualizowane i ambitniejsze cele U2C, które zawarto w protokole ustaleń z 2021 r., wraz z zobowiązaniem do podjęcia działań na rzecz osiągnięcia celu 1,5 °C i obniżenia do zera emisji netto do 2050 r. lub wcześniej. Zachęca członkinie i członków KR-u do podpisania tego porozumienia, a poprzednich sygnatariuszy U2C – do przyłączenia się do bardziej ambitnego protokołu ustaleń z 2021 r.

18. Podkreśla kluczową rolę grupy reprezentującej władze lokalne i regionalne na COP w łączeniu głosów władz lokalnych i regionalnych na całym świecie oraz w ciągłym wzmacnianiu globalnej sieci władz szczebla niższego niż krajowy, gotowych do walki ze zmianą klimatu. Zachęca wszystkie strony UNFCCC do współpracy z tą grupą i wszystkimi podmiotami niepaństwowymi z myślą o wniesieniu konstruktywnego wkładu w proces prowadzący do COP27 oraz do nawiązania ściślejszej współpracy z grupą UNFCCC Friends of Multilevel Action (przyjaciele działań wielopoziomowych UNFCCC).

Utrzymanie ambitnych celów w zakresie łagodzenia skutków zmiany klimatu i zwiększanie potencjału poprzez intensyfikację badań i innowacji

19. Przypomina, że około 10 tys. samorządów lokalnych i regionalnych w całej Europie podjęło ambitne zobowiązania do ograniczenia emisji gazów cieplarnianych i przeciwdziałania zmianie klimatu poprzez udział w inicjatywach takich jak Porozumienie Burmistrzów czy opracowywanie strategii i działań na rzecz klimatu, m.in. planów działania na rzecz zrównoważonej energii i klimatu (SECAP) i innych lokalnych planów działania w dziedzinie klimatu, do których zachęcałyby inicjatywy regionalne. Podkreśla, że 75 % z ponad 11 tys. sygnatariuszy Światowego Porozumienia Burmistrzów wyznaczyło ambitniejsze cele w zakresie ograniczenia emisji gazów cieplarnianych⁽⁸⁾ niż ich rządy krajowe, a ponad 50 % przyspieszyło tempo, w jakim zamierza ograniczyć emisje, budując krytyczną odporność polityczną wobec regresu na szczeblu krajowym.

20. Podkreśla, że zaangażowanie i działalność władz lokalnych i regionalnych uzupełniają i wspierają wysiłki podejmowane zarówno w procesach międzynarodowych, jak i na szczeblu krajowym, a ich działania są konieczne do osiągnięcia celów krajowych i międzynarodowych. Ponownie zwraca uwagę na potrzebę formalnego uwzględnienia wkładów ustalonych na poziomie regionalnym i lokalnym w celu uzupełnienia wkładów ustalonych na poziomie krajowym oraz potrzebę formalnego uznania ograniczania emisji gazów cieplarnianych przez władze lokalne i regionalne na całym świecie, monitorowania tego ograniczania i zachęcania do niego.

⁽⁷⁾ O ile porozumienie paryskie zapewniło ramy dla działań międzynarodowych, o tyle pakiet paryski wprowadził to porozumienie w życie, gdyż określono w nim narzędzia i procesy umożliwiające jego pełne, sprawiedliwe i skuteczne wdrożenie.

⁽⁸⁾ Źródło: sprawozdanie z oddziaływania Światowego Porozumienia Burmistrzów w 2021 r.

21. Zaleca włączenie do sprawozdań dotyczących wykazu krajowego specjalnej sekcji poświęconej władzom niższego szczebla jako części ram przejrzystości porozumienia paryskiego, na potrzeby zwiększenia odpowiedzialności, oceny skutków i przejrzystości globalnych działań na rzecz klimatu. Popiera przyjęcie i stosowanie wspólnych ram sprawozdawczości przez Światowe Porozumienie Burmistrzów jako krok w kierunku porównywalności⁽⁹⁾ wysiłków lokalnych i regionalnych.

22. Uważa, że w UE należy sformalizować rolę i wkład władz lokalnych i regionalnych przez ujęcie tej roli i wkładu w postanowieniach rozporządzenia w sprawie zarządzania unią energetyczną, a zwłaszcza przez uczynienie wkładów ustalonych na poziomie regionalnym i lokalnym integralną częścią krajowych planów w dziedzinie energii i klimatu.

23. Podkreśla, że miasta i regiony już teraz są siłą napędową innowacji, wdrażają rozwiązania techniczne i finansowe oraz kształtują innowacyjne procesy zarządzania. W związku z tym z zadowoleniem przyjmuje uruchomienie światowego centrum innowacji UNFCCC podczas COP26, misje UE w zakresie przystosowania się do zmiany klimatu oraz w zakresie neutralnych dla klimatu i inteligentnych miast, a także zainicjowanie globalnej misji w zakresie innowacyjnych przemian w mieście⁽¹⁰⁾, oraz wyraża zadowolenie ze współpracy i synergii między nimi.

24. Podkreśla potrzebę ściślejszej współpracy i integracji na szczeblu lokalnym, regionalnym, krajowym, unijnym i globalnym w dziedzinie dostępu do danych, aby zapewnić władzom lokalnym i regionalnym dostęp niezbędny do kształtowania polityki opartej na danych i nauce.

25. Akcentuje potrzebę ożywienia procesu przekwalifikowania i podnoszenia kwalifikacji siły roboczej, zgodnie z potrzebą dostosowania praktyk biznesowych do przeciwdziałania zmianie klimatu.

Wspieranie skutecznych i międzysektorowych działań adaptacyjnych oraz kwestia strat i szkód

26. Z zadowoleniem przyjmuje program prac z Glasgow–Szarm el-Szejk na rzecz globalnego celu w zakresie adaptacji. Podkreśla, że wyzwania związane z przystosowaniem się do zmiany klimatu mogą się znacznie różnić w poszczególnych krajach i regionach oraz że władze lokalne i regionalne są najodpowiedniejszymi podmiotami do określania celów takiej adaptacji, ponieważ dysponują wiedzą z pierwszej ręki na temat potrzeb i rozwiązań dotyczących odporności w poszczególnych miejscowościach.

27. Podkreśla pilną potrzebę współpracy stron z władzami lokalnymi i regionalnymi w celu dalszego włączania adaptacji do planowania lokalnego, krajowego i regionalnego. W związku z tym apeluje o formalne uwzględnienie wkładu władz szczebla niższego niż krajowy w przystosowanie się do zmiany klimatu w celu uzupełnienia krajowych planów działania i wkładów ustalonych na poziomie krajowym.

28. Zwraca uwagę na znaczenie zapobiegania „nieprawidłowemu przystosowaniu” i realizacji działań adaptacyjnych, które jeszcze bardziej pogłębiają istniejące nierówności społeczne. Podkreśla, że skutki zmiany klimatu w nieproporcjonalny sposób dotykają społeczności zmarginalizowane i podatne na zagrożenia.

29. Przypomina, że władze lokalne i regionalne są odpowiedzialne za świadczenie swoim społecznościom podstawowych usług oraz za natychmiastowe reagowanie i pomoc w obliczu skutków zmiany klimatu, do których można zaliczyć klęski żywiołowe związane z klimatem, konsekwencje społeczne, takie jak ubóstwo energetyczne i rosnące problemy zdrowotne związane z pogodą, oraz istniejące nierówności pogłębiane przez zmianę klimatu. Podkreśla potrzebę wyeliminowania luk w zdolnościach poprzez świadome podejmowanie decyzji w sposób odpowiedzialny lokalnie, czemu powinien towarzyszyć ułatwiony dostęp do dowodów naukowych, technologii i wiedzy lokalnej z myślą o wspieraniu powszechnego stosowania rozwiązań adaptacyjnych. Podkreśla, że innowacyjne rozwiązania oparte na przyrodzie są kluczowymi narzędziami wspierającymi łagodzenie zmiany klimatu i adaptację, oraz, zgodnie z paktem klimatycznym z Glasgow, zachęca strony do przyjęcia zintegrowanego podejścia do kwestii różnorodności biologicznej w krajowych, regionalnych i lokalnych decyzjach politycznych i planistycznych.

30. Z zadowoleniem przyjmuje nawiązanie dialogu klimatycznego w Glasgow na temat strat i szkód, a wobec braku przepływów finansowych podkreśla, że władze lokalne i regionalne zarówno z krajów rozwiniętych, jak i rozwijających się muszą określić i zastosować alternatywne sposoby radzenia sobie ze stratami i szkodami.

⁽⁹⁾ <https://www.globalcovenantofmayors.org/our-initiatives/data4cities/common-global-reporting-framework/>

⁽¹⁰⁾ <http://mission-innovation.net/missions/urban-transitions-mission/>

31. Przypomina przykłady zobowiązań finansowych podjętych przez Szkocję i Walonię podczas COP26⁽¹⁾ w celu rozwiązania kwestii strat i szkód. Podkreśla zatem rolę i wkład, które dyplomacja na rzecz klimatu na szczeblu niższym niż krajowy oraz współpraca między władzami lokalnymi i regionalnymi na globalnej Północy i globalnym Południu mogą zapewnić na potrzeby zwiększenia ambicji na wszystkich szczeblach przed COP27 i COP28.

Zapewnienie odpowiedniego dostępu do finansowania działań w dziedzinie klimatu oraz promowanie sprawiedliwej transformacji poprzez współpracę i zaangażowanie

32. Podkreśla znaczenie udostępnienia władzom lokalnym i regionalnym bezpośredniego finansowania na działania na rzecz klimatu, a także konieczność nawiązania przez władze lokalne i regionalne współpracy z sektorem prywatnym i instytucjami finansowymi w celu odblokowania zrównoważonych inwestycji. Podkreśla, że należy ustanowić bezpośrednie powiązanie między dostępem do finansowania a zintegrowanym opracowywaniem planów i środków we współpracy ze szczeblem lokalnym i regionalnym w celu ułatwienia racjonalnej pod względem kosztów realizacji działań.

33. Podkreśla, zgodnie z porozumieniem paryskim, uznanie w kontekście dobrowolnej współpracy „znaczenia zintegrowanych, całościowych i zrównoważonych rozwiązań nierynkowych⁽²⁾, dostępnych dla Stron w celu pomocy we wdrażaniu ich wkładów ustalonych na poziomie krajowym, [...] w sposób skoordynowany i efektywny”. Zachęca zainteresowane strony z sektora publicznego i prywatnego oraz organizacje społeczeństwa obywatelskiego do aktywnego zaangażowania się w badania, rozwój i wdrażanie podejść nierynkowych.

34. Z zadowoleniem przyjmuje decyzję COP26 o wzmocnieniu partnerstwa z Marrakeszu w zakresie światowych działań na rzecz klimatu jako przestrzeni zachęcającej podmioty niepaństwowe do podejmowania natychmiastowych działań w dziedzinie klimatu. Z zadowoleniem przyjmuje kontynuację „Race to Zero” [Wyścig do zerowej emisyjności] i „Race to Resilience” [Wyścig po odporność] jako kluczowych inicjatyw wspierających i prezentujących ambitne oddolne działania w dziedzinie klimatu, a jednocześnie ułatwiających sprawozdawczość i przegląd zobowiązań podmiotów niepaństwowych.

35. Z zadowoleniem przyjmuje program działań z Glasgow na rzecz upodmiotowienia klimatu⁽³⁾. Wyraża gotowość do dalszej pracy nad wdrażaniem działań w ramach jego sześciu elementów – edukacji, szkoleń, świadomości społecznej, udziału społeczeństwa, publicznego dostępu do informacji i współpracy międzynarodowej. Zachęca strony do dalszego wspierania tych procesów.

36. Zauważa, że najbardziej dotknięte negatywnymi skutkami kryzysu związanego z klimatem są słabsze grupy społeczne. Podkreśla, że sprawiedliwa transformacja musi w pełni uwzględniać skutki społeczne poprzez specjalne wsparcie i finansowanie, do czego wzywa się także w Agendzie 2030.

37. Podkreśla, że w sprawozdaniach IPCC uznano, iż możliwości kobiet w zakresie przystosowania się do zmiany klimatu i walki z nią są często ograniczone ze względu na ich rolę w gospodarstwie domowym i społeczeństwie, bariery instytucjonalne i normy społeczne. Zachęca strony do dalszego rozwoju polityki klimatycznej z uwzględnieniem aspektu płci poprzez dalsze wdrażanie programu prac z Limy i planu działania dotyczących równouprawnienia płci oraz poprzez zapewnienie równej reprezentacji kobiet w procesach decyzyjnych. Jest głęboko przekonany, że kobiety nie powinny być postrzegane jako bezbronne beneficjentki, lecz jako efektywne podmioty łagodzące zmianę klimatu i przystosowujące się do niej.

38. Uznaje, że działania w dziedzinie klimatu wymagają wkładu wszystkich pokoleń. Podkreśla rolę młodych ludzi w napędzaniu postępu społecznego i inspirowaniu zmian politycznych oraz potrzebę znaczącego i świadomego udziału młodzieży w kształtowaniu polityki klimatycznej. Zobowiązuje się do dalszego angażowania uczestników programu KR-u „Młodzi demokratycznie wybrani politycy” (YEP) w przygotowania do COP27 na podstawie wniosków z Konferencji w sprawie przyszłości Europy i celów Europejskiego Roku Młodzieży.

⁽¹⁾ Odpowiednio 2 mln GBP (2,6 mln USD) i 1 mln EUR (1,1 mln USD).

⁽²⁾ Porozumienie paryskie art. 6 ust. 8 (Rozwiązania nierynkowe na potrzeby finansowania działań związanych z klimatem).

⁽³⁾ Program działań na rzecz upodmiotowienia klimatu z Glasgow.

Zacieśnianie współpracy i partnerstwa z UNFCCC

39. Zachęca UNFCCC do nawiązania kontaktów z grupą reprezentującą władze lokalne i regionalne na COP poprzez jej udział w dialogach technicznych dotyczących pierwszego globalnego przeglądu. Z zadowoleniem przyjmuje decyzję pomocniczego organu do spraw doradztwa naukowego i technicznego (SBSTA) oraz pomocniczego organu do spraw wdrażania (SBI) o opracowaniu globalnego przeglądu w duchu inkluzywnych, otwartych i całorocznych dialogów Talanoa. Wzywa UNFCCC do uwzględnienia, uznania i monitorowania zobowiązań w ramach inicjatyw „Race to Resilience” i „Race to Zero” w sprawozdaniach z globalnego przeglądu z myślą o uzyskaniu wymiernego przegląd postępów na szczeblu lokalnym i regionalnym.

40. Z zadowoleniem przyjmuje fakt, że do programu COP27 prezydencja egipska włączyła priorytetowe zagadnienie zrównoważonych miast i urbanizacji. Dąży do możliwości współpracy z prezydenturą w celu dalszego zwiększenia roli władz lokalnych i regionalnych oraz jest gotów wspierać rozszerzenie regionalnych tygodni klimatycznych UNFCCC na Europę, jako okazję do zwiększenia zaangażowania władz szczebla niższego niż krajowy i społeczeństwa obywatelskiego w proces UNFCCC.

41. Podkreśla kluczową rolę KR-u jako instytucjonalnego przedstawiciela europejskich miast i regionów. Wzywa zatem Sekretariat UNFCCC do nawiązania zorganizowanej współpracy z KR-em z myślą o ułatwieniu współpracy między obiema instytucjami.

42. Z zadowoleniem przyjmuje komunikat ze spotkania ministrów rozwoju państw grupy G7⁽¹⁴⁾, w którym uznano rolę miast i samorządów lokalnych jako liderów sprawiedliwej transformacji klimatycznej i energetycznej. Zaznacza gotowość do wspierania prac grupy Urban7 w celu rozwijania współpracy wielopoziomowej jako podstawowej zasady zrównoważonych i skutecznych działań na rzecz klimatu przed COP27.

43. Z zadowoleniem przyjmuje zapowiedzianą zgodność priorytetów prezydencji COP27 i COP26 (łagodzenie zmiany klimatu i przystosowywanie się do niej, finansowanie i współpraca), a także powiązania z zapowiedzianymi priorytetami liderów wysokiego szczebla (podejście holistyczne, odporność, finansowanie, regionalizacja, lokalizacja). Oczekuje wspierania jak najskuteczniejszych synergii i komplementarności tych priorytetów w przygotowaniach do COP27 i podczas samej konferencji.

44. Zauważa, że ruchy społeczne w miastach i regionach zwiększyły świadomość społeczną w zakresie potrzeby podjęcia pilnych, inkluzywnych działań w dziedzinie klimatu. Zgodnie z wnioskami SBSTA i SBI dotyczącymi kwestii związanych z globalnym przeglądem w ramach porozumienia paryskiego zachęca członków KR-u do organizowania lokalnych dialogów Talanoa⁽¹⁵⁾ lub podobnych inkluzywnych procesów na szczeblu lokalnym i regionalnym.

45. Zobowiązuje się do pełnienia roli bezpośredniego łącznika, zapewniającego członkom KR-u oraz władzom lokalnym i regionalnym w Europie dostęp do informacji i regularnych aktualizacji na temat postępów w negocjacjach podczas dwóch tygodni trwania COP27. Przyjmuje z zadowoleniem partnerstwo i wsparcie innych instytucji UE w zakresie regularnego dostarczania tych informacji, które umożliwią przybliżenie władzom lokalnym i regionalnym negocjacji międzynarodowych.

Bruksela, dnia 12 października 2022 r.

Vasco ALVES CORDEIRO

Przewodniczący
Europejskiego Komitetu Regionów

⁽¹⁴⁾ 220519-G7-Development-Ministers-Meeting-Communique.pdf (bmz.de).

⁽¹⁵⁾ Dialogi miast i regionów Talanoa zostały wprowadzone w 2018 r. w celu zgromadzenia przedstawicielek i przedstawicieli władz lokalnych i regionalnych oraz krajowych ministerstw ds. klimatu, środowiska i urbanizacji, a także organizacji goszczących i interesariuszy klimatycznych, aby podsumować, ukształtować i wzmocnić wkłady ustalone na poziomie krajowym.